

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Uherském Hradišti rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Gargulákem ve věci

žalobkyně: **XXXXXX, IČO XXXXX**
sídlem XXXXX
zastoupená advokátem Jiřím Hřídlem
sídlem Fráni Šrámka 136, 397 01 Písek

proti
žalovaným: 1. **V.Š., IČO XXXXX**
sídlem XXXXX
2. **F.Š., IČO XXXXX**
sídlem XXXXX
oba zastoupení advokátem JUDr. Jaroslavem Tkadlecem
sídlem nám. 3. května 1877, 765 02 Otrokovice

o zaplacení částky 523 468 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný 1) je povinen zaplatit žalobkyni částku 148 156 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 148 156 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba ohledně částky 375 312 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 375 312 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení se vůči žalovanému 1) zamítá.
- III. Žaloba ohledně částky 523 468 Kč s 8,5% úrokem z prodlení ročně z částky 523 468 Kč od 11. 10. 2018 do zaplacení se vůči žalovanému 2) zamítá.

- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému 1) náklady řízení ve výši 65 069 Kč k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému 2) náklady řízení ve výši 149 929,50 Kč k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žalobkyně je povinna zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Uherském Hradišti náklady řízení ve výši 16 492 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- VII. Žalovaný 1) je povinen zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Uherském Hradišti náklady řízení ve výši 6 510 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou ze dne 28. 2. 2020 domáhala po žalovaných zaplacení částky 523 468 Kč s příslušenstvím, neboť s žalovaným 1) uzavřela smlouvu o dílo podpisem písemné objednávky ze dne 29. 3. 2018, jejímž předmětem bylo zhotovení fasády kontejnerové budovy zařízení sociální péče ve městě Diez, SRN, s termínem provedení díla od 9. 4. 2018 do 23. 4. 2018. Žalovaný 1) si s vědomím žalobkyně sjednal jako subdodavatele (podzhotovitele) žalovaného 2). Ten se nezávázal přímo žalobkyni provést určitou činnost samostatně. Žalovaný 1) za součinnosti žalovaného 2) jako podzhotovitele, dílo, co do jeho sjednaného rozsahu, provedl. Ještě před úplným dokončením a převzetím díla, a takto rovněž před předáním celého stavebního díla německému investorovi, však byly ze strany jak žalobkyně, tak i pověřených osob německého investora zjištěny mnohé vady díla i škody na souvisejících konstrukcích. Vady žalobkyně žalovanému 1) vytýkala, žádala o odstranění vad a upozorňovala ho na důsledky nezjednání nápravy. Žalovaný 1) odmítal svou odpovědnost za vytčené vady s tím, že příčinou by mohl být vadný podkladový materiál pod omítku (minerální vata Rockwool), i když na žádné vady či nevhodnost minerální viny žalovaný 1) neupozorňoval. Žalobkyně nechala z opatrnosti prověřit bezvadnost minerální vaty a vyžádala si rovněž písemné stanovisko dodavatele omítkoviny XXXXX, který jednoznačně konstatoval zjevné chyby žalovaných při provádění díla. Německý investor pohrozil žalobkyni, že opravu vadně provedené fasády zadá sám a náklady uplatní vůči žalobkyni. Žalobkyně vyzvala žalovaného 1) k odstranění vad (výzva ze dne 17. 8. 2018) a následně, vyzvala oba žalované (výzva ze dne 3. 10. 2018) s upozorněním, že marné uplynutí lhůty k odstranění vad bude pokládat za odmítnutí odstranění vad díla a tudíž následně obstará opravy sama na jejich náklady. Oba žalovaní zůstali i po této výzvě nečinní, nápravu nezjednali. Žalobkyně tak provedla opravu vytčených vad díla prostřednictvím náhradního zhotovitele M.P., který přímé náklady na odstranění vad fasády vyúčtoval žalobkyni ve výši 249 654 Kč (včetně dopravy pracovníků na místo v ceně 13 080 Kč, tudíž v konstrukci ceny totožně jako tomu bylo v případě ujednání žalobce se žalovaným 1). Žalobkyně nechala z opatrnosti prověřit stav fasády a rozsah přímých nákladů potřebných k odstranění vad díla soudním znalcem Ing. Miroslavem Řežábem. Ten ve svém posudku, vedle jednoznačného závěru o vadném plnění žalovaných a nutnosti provést opravu zvoleným způsobem (doporučeným již před tím výrobcem omítkoviny XXXXX) dospěl k přímým nákladům na opravu ve výši 239 296 Kč, což se prakticky shoduje s cenou vyúčtovanou náhradním zhotovitelem. Vedle toho však musela žalobkyně vynaložit další náklady, které by nebyla nucena vynakládat, nebýt vadného plnění žalovaných, a to pořízení materiálu na provedení oprav v částce 42 552 Kč, dopravu materiálu na staveniště (místo zhotovování díla) v částce 12 000 Kč, ubytování pracovníků náhradního zhotovitele v částce 24 775 Kč, pronájem lešení nutného k provedení oprav v částce 46 331 Kč; a dále náklady, které zbytečně vynaložila sama žalobkyně na práci, dopravu a ubytování převážně vlastních zaměstnanců jednak kvůli nutnosti odstranit dílčí vady plnění, které žalovaný 1) odmítl odstranit (vyčištění oken, lišt, atiky), a především kvůli nutnosti

ustanovit v součinnosti s německým zákazníkem skutečný stav díla, demontovat před provedením oprav fasády související konstrukce a opětně je nainstalovat případně opravit (lišty, světla, informační desky), celkem v částce 261 392 Kč. Z této částky se žalobkyně rozhodla uplatnit vůči žalovaným pouze částku 148 156 Kč. Žalobkyně tak požaduje po žalovaných solidárně částku 523 468 Kč, kterou jí doposud neuhradili.

2. Žalovaný 1) navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout, neboť je nedůvodná. Potvrdil, že uzavřel smlouvu o dílo dne 29. 3. 2018, jejíž jediné náležitosti jsou obsaženy v objednávce, která byla oběma stranami potvrzena. Poukázal na to, že žalobkyní tvrzené zvyklosti mají své místo v situaci, pokud by zde neexistovala písemně zachycená forma právního jednání. Žalovaný 1) poukázal na smluvní ujednání mezi účastníky, kteří si dohodli, že montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků v daném termínu, čímž si stanovili podmínky dokončení díla odlišně od občanského zákoníku a v zásadě tím vyloučili, aby bylo dokončeno dílo, které vykazuje jakékoli vady či nedodělky. Jelikož dílo nebylo dokončeno v souladu se smluvním ujednáním, nebylo možno dílo předat a do dnešního dne nebylo dílo provedeno. S ohledem na tuto skutečnost žalobkyni nemohly vzniknout práva za odpovědnosti za vady. V tomto směru odkázal na poměrně konstantní judikaturu a především na rozhodnutí Nejvyššího soud ČR sp. zn. 23 Cdo 36/2012, kde nejvyšší soud uvedl, že nelze-li dovodit, že část díla byla předána a nedošlo-li k zániku závazku, nemůže žalobce uplatnit vůči žalovanému, jako zhotoviteli, nárok z odpovědnosti za vady, nýbrž pouze trvat na splnění závazku ze smlouvy, a to dílo dokončit. Takto se však nikdy nestalo. Takovému výkladu odpovídá i další smluvní ujednání, které váže právo žalovaného 1) na zaplacení ceny díla na řádné předání stavby bez závad. Z faktického chování žalovaného 1), který do dnešního dne fakturu nevystavil, pak lze dovodit i to, že tento má dílo za nedokončené a nepředané.
3. Žalovaný 2) navrhl žalobu vůči němu v celém rozsahu zamítnout, neboť není pasivně legitimován ve věci. Se žalobkyní nikdy nebyl v žádném smluvním vztahu. Ze strany žalobkyně nebyl tvrzen konkrétní obsah smluvního vztahu mezi žalovaným 1) a žalovaným 2), který však popírá. Navíc, i kdyby tento vztah existoval, nikterak neoslabuje odpovědnost primárního zhotovitele, tedy žalovaného 1). Celá koncepce zákonného ustanovení je tak poněkud nejasná a žalovaný 2) upozornil na to, že není možné přistoupit na zjevnou úvahu žalobkyně, že solidární odpovědnost se vztahuje bez dalšího na vady celého díla. Nad to žalovaný 2) uvedl, že nikdy neporušil žádnou smluvní či zákonnou povinnost a není mu tak zřejmé, z čeho dovozuje žalobkyně jeho odpovědnost za škodu.
4. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba je pouze částečně důvodná. Nesporné mezi účastníky bylo, že žalobkyně a žalovaný 1) uzavřeli dne 29. 3. 2018 smlouvu o dílo (potvrzením písemné objednávky), jejímž předmětem bylo zhotovení fasády systému Sakret na stavbě Socialstation Diez, SRN, s termínem provedení od 9. 4. 2018 do 23. 4. 2018.
5. Svědek M.K., který vyřizoval za žalobkyni objednávku potvrdil, že podepsání písemné smlouvy předcházela ústní a emailová komunikace. Nebyl si vědom, že by kromě objednávky bylo dojednáno ještě něco dalšího. Potvrdil, že fakturace byla vázána na předání díla bez vad a nedodělků. Dílo nebylo předáno, protože zákazník byl nespokojený. Nedošlo podle něj k předání a převzetí fasády. Ještě dodal, že na jiných akcích to proběhlo tak, že dal žalovanému 1) podklady, ústní pověření, aby stavbu předal, tedy po té, co provedl fasádu, předal tuto fasádu přímo partnerovi v Německu, následně od partnera obdrželi emailem informaci, že je to v pořádku.
6. Svědek L.V. zaměstnanec žalobkyně, který dodělávat nějaké práce na fasádě potvrdil, že když přijel na stavbu, ještě dodělávali fasádu a žalovaný 1) sliboval, že to dodělají, ale druhý den tam už nikdo nebyl a nikdy se tam už nevrátil. O předání nic neví.

7. Svědek V.V., ředitel pro logistiku a správu majetku žalobkyně, který řešil reklamaci, potvrdil, že žalovanému 1) volal a on mu sdělil, že všechno předal svému právníkovi a že v tom nic podnikat nebude. Dodal, že když německá strana sundala lešení, bylo jim sděleno, že fasádu konečný majitel nepřeveze a že ji chtějí opravit a nepřistoupí na slevu z ceny díla. Vzhledem ke stanovisku žalovaného 1) se rozhodli udělat fasádu znovu. Žalovaný 1) s kolegy odjeli ze stavby bez předání stavby, byť měli předávací protokol stavby.
8. Svědek V.V., zaměstnanec žalobkyně potvrdil, že již při provádění díla v konečné fázi, docházelo ze strany německého partnera k výtkám (obdržel zprávu, že fasáda vykazuje chyby a že na fasádě jsou poničené klempířské prvky a kousek fasády nebyl uděláný). Po demontáži lešení německým partnerem měl žalovaný 1) dílo předat, ale už tam nebyl. Německý partner odmítnul dílo převzít, proto kontaktoval žalovaného 1) a probíral to s ním. K opravě ze strany žalovaného 1) nedošlo. Ještě dodal, že mají zavedenou zvyklost, že dílo předává za žalobkyni ve většině případů subdodavatel.
9. Znaleckým posudkem č. 217-17/2018/S, ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába bylo prokázáno, že výše nákladů na opravu vnější povrchové úpravy (omítky), základní vrstvy s výstužnou tkaninou a dokotvení izolantu z MW včetně nákladů na lešení, přesun sutě a přesun hmot činí částku 239 259 Kč včetně DPH.
10. Listinou označenou jako celkové náklady na opravu fasády Diez, kterou žalobkyně vyúčtovala vynaložené náklady na opravu fasády, bylo prokázáno, že náklady žalobkyně na práci, dopravu a ubytování zaměstnanců při odstraňování dílčích vad (vyčištění oken, lišt, atiky) a demontáž souvisejících konstrukcí před provedením oprav fasády a opětné nainstalování (lišty, světla, informační desky), činily celkem částku 261 392 Kč (všechny částky jsou ve vyúčtování podrobně rozepsány). Žalobkyně z této částky uplatňuje pouze částku 148 156 Kč.
11. Výzvou k plnění ze dne 3. 10. 2018 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného 1) k úhradě dluhu nejpozději do 11. 10. 2018.
12. Svědci D.N., L.Č., A.W., J.S., M.B. a A.Š. k věci nic významného pro posouzení věci neuvedli.
13. Po skutkové stránce je možno shrnout, že z výpovědi svědka M.K. bylo prokázáno, že celý obsah smlouvy je uveden v písemné objednávce (smlouvě), kdy k jejímu uzavření předcházela ústní a emailová komunikace (dojednávání podmínek) mezi M.K., pracovníkem žalobkyně a žalovaným 1). Z výpovědi svědků L.V., V.T., V.V. a M.K. bylo prokázáno, že k předání díla nedošlo, když i vůle žalovaného 1) nesměřovala k předání díla, jak uvedl L.V.. Žalovaný 1) mu sliboval, že fasádu dodělá, a když přijel svědek druhý den na stavbu, tak už tam nikdo nebyl a žalovaný 1) se tam již nevrátil.
14. Žalobkyně a žalovaný 1) uzavřeli smlouvu o dílo dle § 2586 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen občanský zákoník), na jejím základě žalovaný 1) prováděla dílo ve smyslu ustanovení § 2587 občanského zákoníku.
15. Žalobkyně tvrdila, že smlouva kromě písemné formy obsahovala i ústní ujednání, především obchodní zvyklosti a zavedenou praxi. To popíral žalovaný 1). Ten tvrdil, že celý obsah smlouvy je zachycen v písemné objednávce. Svědkem M.K. bylo prokázáno, že celý obsah smlouvy je zachycen v písemné objednávce.
16. Žalovaný 1) poukázal na smluvní ujednání mezi účastníky, kteří si dohodli, že montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků v daném termínu, čímž si stanovili podmínky dokončení díla odlišně od občanského zákoníku a v zásadě tím vyloučili, aby bylo dokončeno jakékoli dílo, které vykazuje jakékoli vady či nedodělky. Nebylo-li dílo dokončeno v souladu se smluvním ujednáním, nebylo možno dílo předat a lze tak dojít k závěru, že do dnešního

dne nebylo dílo provedeno. S ohledem na tuto skutečnost žalobkyni nemohly vzniknout práva za odpovědnosti za vady. Takovému výkladu odpovídá i další smluvní ujednání, které váže právo žalovaného 1) na zaplacení ceny díla na řádné předání stavby bez závad. Z faktického chování žalovaného 1), který do dnešního dne fakturu nevystavil, pak lze dovodit i to, že tento má dílo za nedokončené a nepředané.

17. Sama žalobkyně v žalobě tvrdila, že ještě před úplným dokončením a převzetím díla, a takto rovněž před předáním celého stavebního díla německému investorovi, byly ze strany jak žalobkyně, tak i pověřených osob německého investora zjištěny mnohé vady díla i škody na souvisejících konstrukcích.
18. Dle § 2604 občanského zákoníku je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno. Dle § 2605 občanského zákoníku je dílo dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. Objednavatel převezme dokončené dílo s výhradami, nebo bez výhrad. Lze předpokládat, že smluvní strany si potvrdí, že došlo k předvedení způsobilosti díla sloužit svému účelu, např. v protokole o předání díla. I když svědci (M.K. a V.V.) uváděli, že žalovaný 1) v jiných případech předával dílo přímo partnerovi v Německu (mezi žalobkyní a žalovaným 1) nedocházelo k předání), nicméně k předání musí vždy dojít mezi účastníky smlouvy. V tomto konkrétním případě žalobkyně nemohla dílo převzít, když žalovaný 1) neprojevil vůli jí dílo předat. Z výpovědi svědků L.V., V.T., V.V. a M.K. bylo prokázáno, že k předání díla nedošlo, když i vůle žalovaného 1) nesměřovala k předání díla, jak uvedl L.V.. Navíc v předmětné smlouvě měli stanoveno, že montážní práce budou dokončeny bez vad a nedodělků v daném termínu, čímž si stanovili podmínky dokončení díla odlišně od občanského zákoníku (zřejmě toto ujednání zůstalo v objednávce z doby platnosti obchodního zákoníku, který tuto skutečnost podmiňoval k předání díla). Toto ujednání je třeba vykládat ve smyslu ustanovení § 555 odst. 1 občanského zákoníku (právní jednání se posuzuje podle svého obsahu) jako ujednání o převzetí díla, když s tím koresponduje i další ujednání, že koncová faktura bude uhrazena po řádném předání stavby bez vad. Z toho vyplývá, že žalobkyně si vymínila převzít dílo pouze bez vad a nedodělků. Jak sama žalobkyně potvrzuje, dílo mělo vady, proto nemohlo být předáno, tedy provedeno. Lze tedy přisvědčit žalovanému 1), včetně jeho odkazu na rozhodnutí Nejvyššího soud ČR sp. zn. 23 Cdo 36/2012 (kde Nejvyšší soud ČR uvedl, že nelze-li dovodit, že část díla byla předána a nedošlo-li k zániku závazku, nemůže žalobce uplatnit vůči žalovanému, jako zhotoviteli, nárok z odpovědnosti za vady, nýbrž pouze trvat na splnění závazku ze smlouvy, a to dílo dokončit). Nebylo-li dílo dokončeno v souladu se smluvním ujednáním, nebylo možno dílo předat a lze tak dojít k závěru, že do dnešního dne nebylo dílo provedeno. Takovému výkladu odpovídá i další smluvní ujednání, které váže právo žalovaného 1) na zaplacení ceny díla na řádné předání stavby bez závad. Z faktického chování žalovaného 1), který do dnešního dne fakturu nevystavil, pak lze dovodit i to, že tento má dílo za nedokončené a nepředané. Z toho vyplývá, že žalobkyni nesvědčí právo z odpovědnosti za vady dle § 2615 a násl. občanského zákoníku a nemůže se tak domáhat slevy z ceny díla (měla trvat na provedení díla nebo od smlouvy odstoupit).
19. V nové úpravě (oproti původní - obchodnímu zákoníku) již není zakotveno, že uspokojení, kterého bylo možno se domáhat uplatněním některého z nároku z vad díla, nebylo možno domáhat se uplatněním nároku z jiného právního důvodu. Žalobkyně se svého nároku domáhala jednak z titulu slevy z ceny díla a zbytek přesahující slevu z ceny díla, z titulu náhrady škody. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobkyni svědčí nárok z tohoto titulu dle ustanovení § 2894 a násl. občanského zákoníku, tedy zda žalovaný 1) porušil právní (smluvní nebo zákonnou) povinnost, zda vznikla žalobkyni škoda a zda tato škoda je v příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalovaným 1). Z provedeného dokazování, ale i ze samotného

tvrzení žalovaného 1) bylo prokázáno, že žalovaný 1) porušil povinnost vyplývající z uzavřené smlouvy o dílo tím, že neprovedl řádně sjednaný závazek, kdy v příčinné souvislosti s tímto porušením vznikla žalobkyni škoda.

20. Žalobkyně požadovala částku 249 654 Kč jako přímé náklady na odstranění vad fasády vyúčtované žalobkyni náhradním zhotovitelem a jak sama žalobkyně uvádí, jde o částku totožnou, která byla sjednána jako cena díla mezi ní a žalovaným 1). Dále požadovala částku 42 552 Kč za pořízení materiálu na provedení oprav, dopravu materiálu na staveniště 12 000 Kč, ubytování pracovníků náhradního zhotovitele ve výši 24 775 Kč a pronájem lešení nutného k provedení oprav 46 331 Kč.
21. Žalobkyně předložila znalecký posudek č. 217-17/2018/S, ze dne 26. 1. 2019 znalce Ing. Miroslava Řežába, jímž bylo prokázáno, že výše nákladů na opravu vnější povrchové úpravy (omítky), základní vrstvy s výstužnou tkaninou a dokotvení izolantu z MW včetně nákladů na lešení, přesun sutě a přesun hmot činí částku 239 259 Kč včetně DPH. Z tohoto znaleckého posudku soud vyšel, tedy tato částka odpovídala opravě fasády (odstranění vadné fasády a nahrazení jí novou), shodnou, kterou měla zaplatit žalovanému 1). Tuto částku však nezaplatila žalovanému 1), ale náhradnímu zhotoviteli za provedení bezvadné fasády, tudíž se této částky nemůže domáhat po žalovaném 1), který si ji ani nevyúčtoval, proto jí v této části škoda nevznikla.
22. Žalobkyně dále vyúčtovala náklady v částce 261 392 Kč, které sama zbytečně vynaložila na práci, dopravu a ubytování zaměstnanců při odstraňování dílčích vad (vyčištění oken, lišt, atiky) a demontáž souvisejících konstrukcí před provedením oprav fasády a opětné nainstalování (lišty, světla, informační desky. Z vyúčtované částky se žalobkyně rozhodla uplatnit vůči žalovaným pouze částku 148 156 Kč. Tuto částku jako náhradu škody soud považuje za oprávněnou (pokud by žalovaný 1) provedl dílo řádně, žalobkyni by tyto náklady nevznikly), proto byla žalobkyni přiznána, když ve zbytku, tedy ohledně částky 375 312 Kč byla žaloba zamítnuta.
23. Žalobkyně se domáhala svého nároku solidárně i po žalovaném 2), jako subdodavateli žalovaného 1), s odkazem ustanovení § 2630 občanského zákoníku. Současná úprava v občanském zákoníku (stejně jako dřívější úpravy v obchodním zákoníku a v občanském zákoníku z roku 1964) je koncipována na zásadní roli zhotovitele po celou dobu provádění díla (§ 2592 občanského zákoníku). Proto úprava § 2630 občanského zákoníku není se zbývajícími ustanoveními smlouvy o dílo zcela konzistentní, což odráží tu skutečnost, že v tomto případě se jeví komplikovaný i závazkový vztah mezi těmi, kdo přímý smluvní závazkový vztah mezi sebou nemají (žalobkyně a žalovaný 2). Toto „problematické“ ustanovení nelze použít na tento konkrétní případ přiznané náhrady škody (nešlo o nárok z odpovědnosti za vady), když žalovaný 2) nikdy nebyl se žalobkyní v žádném smluvním vztahu a tak nemohl porušit žádnou smluvní ani zákonnou povinnost (není naplněn základní atribut náhrady škody), proto v tomto případě nemůže být pasivně legitimován ve věci, a tak žaloba vůči němu byla zamítnuta jako nedůvodná.
24. Soud upustil od provedení důkazu výsledkem znalce Ing. Jaroslava Řežába a znaleckého posudku zadaného soudem a opětovným výsledkem svědka S., neboť tyto důkazy nebyly významné pro posouzení věci. Vzhledem k výše uvedenému, se soud nezabýval dalšími skutečnostmi např. možnost řádného dokončení díla třetí osobou apod.
25. Jelikož žalovaný 1) svůj dluh řádně a včas nesplnil, dostal se do prodlení (s přiznanou částkou) dle § 1968 občanského zákoníku (ode dne následujícího uvedeného ve výzvě k plnění dle § 1958 občanského zákoníku). Žalobkyni vznikl nárok na zaplacení úroků z prodlení § 1970 občanského zákoníku. Účastníci si úrok z prodlení nesjednali, jedná se o zákonný úrok, který

ve výši tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku, je zcela v souladu s ustanovením § 1970 občanského zákoníku ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

26. Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 1) byly náklady přiznány žalovanému 1) podle úspěchu ve věci dle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) tak, že žalovaný 1) byl úspěšný v 71,7 % (zamítnutá částka 375 312 Kč) a neúspěšný v 28,3 % (přiznaná částka 148 156 Kč) a po odečtení úspěchu od neúspěchu náleží žalovanému 1) náklady ve výši 43,4 %, tedy částka 65 069 Kč, když celkové náklady představují dle § 137 odst. 1, 2, 3 písm. a) o.s.ř., 14 x 8 336 Kč mimosmluvní odměna advokáta (celkem 116 704 Kč) dle § 6 odst. 1, § 7 bod 6. a § 8 odst. 1 a 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 14 x 300 Kč paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ztráta času 22 půlhodin (k 6 jednáním) po 100 Kč (celkem 2 200 Kč) z toho ½ (zastupování dvou účastníků) dle § 14 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovné k 5 jednáním Otrokovice - Uherské Hradiště a zpět a k 1 jednání Praha - Uherské Hradiště a zpět, vozidlem Land Rover, RZ: 5Z18008, při průměrné spotřebě 7,3 l/100 km, motorová nafta, při vyhláskové ceně 27,20 Kč/1 litr + amortizace 4,40 Kč/1 km dle § 13 odst. 1, 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem 3 809, z toho ½ (zastupování dvou účastníků) a 21 % DPH ve výši 26 021 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna tyto náklady uhradit k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).
27. Ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) byly náklady přiznány žalovanému 2), který byl ve věci úspěšný (žaloba byla vůči němu zamítnuta) dle § 142 odst. 1 o.s.ř., v celkové výši 149 929,50 Kč dle § 137 odst. 1, 2, 3 písm. a) o.s.ř., což představuje 14 x 8 336 Kč mimosmluvní odměna advokáta (celkem 116 704 Kč) dle § 6 odst. 1, § 7 bod 6. a § 8 odst. 1 a 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 14 x 300 Kč paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1, 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ztráta času 22 půlhodin (k 6 jednáním) po 100 Kč (celkem 2 200 Kč) z toho ½ (zastupování dvou účastníků) dle § 14 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., cestovné k 5 jednáním Otrokovice - Uherské Hradiště a zpět a k 1 jednání Praha - Uherské Hradiště a zpět, vozidlem Land Rover, RZ: XXXXXX, při průměrné spotřebě 7,3 l/100 km, motorová nafta, při vyhláskové ceně 27,20 Kč/1 litr + amortizace 4,40 Kč/1 km dle § 13 odst. 1, 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem 3 809, z toho ½ (zastupování dvou účastníků) a 21 % DPH ve výši 26 021 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna tyto náklady uhradit k rukám JUDr. Jaroslava Tkadlece do tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).
28. Podle § 148 o.s.ř. má stát právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení, které platil. Celkem bylo vyplaceno svědečné 23 002 Kč (M.K. 3 264 Kč, V.V. 2 944 Kč, V.V. 3 472 Kč, L.V. 1 928 Kč, M.B. 1 392 Kč, A.W. 2 645 Kč, J. S. 6 005 Kč, L. Č. 1 352 Kč). Žalobkyně byla neúspěšná v 71,7 %, což představuje částku 16 492 Kč (výrok VI.) a žalovaný 1) byla neúspěšná v 28,3 %, což představuje částku 6 510 Kč (výrok VII.), proto byli zavázání státu uradit tyto náklady podle neúspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Uherském Hradišti ve dvou vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

Uherské Hradiště 6. května 2022

Mgr. Tomáš Gargulák v.r.
samosoudce